

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΡΟΝΙΚΟ

ΔΙΑΤΤΩΝ

Κοπέλα, Κόρη, στήν ἀνδραγαθία
Ριγμένη στὸ πεδίο τῆς στάχτης,
"Ὅπου βολβὸς καὶ σπόρος δὲν μπορεῖ
Νὰ πεῖ ἓνα χαῖρε καὶ νὰ τραγουδήσει,
Ἀπρίλης οὔτε Μάης ἐμπιστεύονται
Τὰ χρυσοκέντητά τους πέδιλα —
Κοπέλα, Κόρη, ρίξανε κι ἐδῶ
Τὰ λάθη τους νὰ ὑπηρετήσῃ —
Νὰ πλύνει τὰ σκουτιὰ τῶν πληγωμένων
Νὰ ξεματίσει τὶς ψεῖρες τους στὸ ρέμα,
Νὰ τοὺς δουλέψῃ καὶ μὲ τὸ μπαρούτι.

Γυναίκα, ἀρχόντισσα τῆς Δημιουργίας
Ἐξιλαστήρια Ἰφιγένεια πάλι στὰ βουνά.

Ἐπέπρωτο νὰ κλονιστεῖ
Μιά κραταιὴ αὐτοκρατορία
Γιὰ ν' ἀποκτήσω τοῦτο τὸ δαμασκηνό,
Ἐνα σοσιαλιστικὸ φρούριο νὰ πέσει
Μισοτιμῆς γιὰ ν' ἀγοράσω
Λινὰ σεντόνια καὶ τραπεζομάντιλα,
Προσόψια μὲ προσκυνημένο ρούβλι —
Νὰ κρύβει τὸ πρόσωπο στήν οὔγια—
Μὲ πάπλωμα νὰ ζεσταθῶ
Ἀπὸ μαλλὶ καμήλας.

